

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ
ТЕХНОЛОГІЙ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ
ПРИКЛАДНОЇ ЕКОНОМІКИ І МЕНЕДЖМЕНТУ
ім. Г. Е. ВЕЙНШТЕЙНА**

ТЕЗИ

**II ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ СТУДЕНТСЬКОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«АКТУАЛЬНІ АСПЕКТИ СОЦІАЛЬНО-
ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ:
ПОГЛЯД МОЛОДІ»**

**2 – 3 КВІТНЯ 2020 р.
м. Одеса**

ФОРМУВАННЯ ДИВІДЕНДНОЇ ПОЛІТИКИ АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА

**Недільський Ю.Я. студ. СВО “Магістр” ф–ту ТТХПіПБ
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса**

В умовах розвитку корпоративного сектору економіки актуальним стає питання методичного забезпечення управління корпоративними фінансами. Механізм розподілу прибутку АТ є складнішим ніж у підприємств іншої форми власності, тому що враховує інтереси всіх учасників корпоративних відносин. У зв'язку з чим виникає необхідність формувати оптимальну дивідендну політику, яка представляє собою складову загальної фінансової стратегії підприємства і політики формування власних фінансових ресурсів та полягає у визначенні пропорцій поділу прибутку, що направляються на споживання у вигляді дивідендів і реінвестування. Дивідендна політика АТ – це сукупність стратегічних і поточних рішень щодо розподілу результатів господарської діяльності АТ. Від вибору дивідендної політики значною мірою залежать ринкова капіталізація корпорації, структура акціонерної власності та ціна залучення коштів із зовнішніх джерел фінансових ресурсів [1].

Інтереси великих та дрібних акціонерів при розподілі дивідендів будуть різними. Дрібні акціонери зацікавлені отримувати максимальні дивіденди (при цьому підприємство може опинитися без засобів для внутрішнього розвитку), а великі інвестори прагнуть більше вкладати інвестицій у розвиток, при цьому збільшуючи показник внутрішніх темпів росту підприємства. Великий інвестор вкладає інвестиції у розвиток підприємства, таким чином покращує фінансовий стан даного підприємства, а курс акцій зростає, продаючи акції на фондовому ринку, він отримує підвищені прибутки.

У 2010 році були внесені зміни до Закону України «Про акціонерні товариства», які значно обмежили повноваження загальних зборів акціонерів товариства, а саме: зобов'язали господарські товариства виплачувати дивіденди з чистого прибутку та/або нерозподіленого прибутку в розмірі не менше 30 % у строк не пізніше шести місяців після закінчення звітного року. Тобто, за загальними зборами акціонерів зберігалися повноваження щодо встановлення розміру дивідендів, але тільки в тому розумінні, що загальні збори могли встановити і більший обсяг виплати дивідендів, ніж вказаний вище. Щоправда дані зміни в чинному законодавстві були не тривалими і вже в кінці того ж року було відмінено вимогу щодо обов'язкової 30%-ї частки дивідендів від розміру чистого прибутку [2].

З одного боку, норма про встановлення обов'язкового рівня виплати дивідендів може мати негативний вплив на діяльність АТ та їх подальший інтенсивний розвиток. З іншого боку, таким чином відбувається захист прав акціонерів, в тому числі – міноритарних, які не мають особливих важелів впливу на діяльність товариства. Тому встановлення обов'язкової виплати дивідендів може зробити акції міноритаріїв більш привабливими, що, в свою чергу, сприятиме певному розвитку фондового ринку. Тобто, у чинному Законі України «Про акціонерні товариства» чітко прописані обмеження на виплату дивідендів, однак не встановлені зобов'язання щодо їх виплати. Рішення про

виплату дивідендів та їх розмір за простими акціями законодавчо віднесені на розсуд загальних зборів акціонерного товариства, а розмір дивідендів за привілейованими акціями всіх класів визначається у статуті акціонерного товариства. Таким чином, сьогодні в Україні держава нехтує інтересами міноритарних акціонерів і не здійснює захист їх прав на отримання дивідендів по належних їм акціях. Користуючись законодавчими «прогалинами», власники контрольних пакетів акцій вітчизняних акціонерних товариств свідомо порушують права міноритарних акціонерів щодо участі у розподілі прибутку товариства і одержанні його частини (дивіденду).

Встановлюючи виплати дивідендів, керівництво корпорації найчастіше прагне забезпечити стабільність фінансового стану та курсу акцій. Задля цього більшість дивідендів виплачується за залишковим принципом, тобто оптимальна стратегія в дивідендній політиці полягає у нарахуванні дивідендів після того, як профінансовано всі можливі заходи для ефективного реінвестування прибутку. Реінвестування прибутку може також здійснюватися через викуп корпорацією власних акцій та дроблення акцій. Самовикуп акцій може підвищити ринкову ціну на акції корпорації і навіть збільшити ринкову капіталізацію. В окремих випадках викуп акцій може бути пов'язаний із продажем активів і скороченням податкових платежів. Дроблення акцій або випуск нових акцій на суму дивідендів здійснюються за умови високої вартості акцій на ринку, яка може перешкоджати зростанню обсягів операцій з акціями на ринку.

Однією з країн Східної Європи, яка має найбільшу кількість акціонерних товариств є Україна, це стало можливим через масову приватизацію у дев'яностих роках та недавню моду на акціонерні товариства, переважно закритого типу. На ринках економічно розвинених держав, дивідендна політика відіграє важливу роль формує рівень інвестиційної привабливості компанії. Проте на українському ринку дивідендна політика майже не працює, у зв'язку з чим виникає потреба у додатковому дослідженні процесу її формування і реалізації конкретних заходів з удосконалення управління дивідендною політикою на вітчизняних підприємствах.

Науковий керівник: д.е.н., проф. Ніколюк О.В.

Література:

1. Спільник І. В. Аналітичне підґрунтя формування дивідендної політики / І. В. Спільник, О. М. Загородна // Економічний аналіз. – 2014. – Т. 15(2). – С. 79 – 92.
2. Меренкова Л.О. Типи дивідендної політики підприємства та їх особливості / Л.О. Меренкова // Ефективна економіка. – 2016. – №12. – С.

ПЕРСПЕКТИВИ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙ В СИСТЕМУ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВАМИ АПК

Каплун В.М. студ. СВО “Бакалавр” ф–ту ММіЛ

Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса

Сучасна система управління як інновація має ті ж особливості, які властиві будь-якому нововведенню. По-перше, зміни у системі управління АПК

- Одеський технічний коледж ОНАХТ, м. Одеса
Науковий керівник – викладач вищої категорії Коваленко Н.С.
69. ОРГАНІЗАЦІЯ ЯК СКЛАДНА ВІДКРИТА СИСТЕМА ТА ОБ'ЄКТ УПРАВЛІННЯ
Іванченко Т.В. студ. СВО “Магістр” ф–ту ММіЛ
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса 171
Науковий керівник: д.е.н., проф. Ніколюк О. В.
70. МЕТОДИ КОНТРОЛЮ ЗА ЯКОСТЮ ПРОЕКТУ
Мазур К.С. студ. СВО “Магістр” ф–ту ММіЛ
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса 173
Науковий керівник: д.е.н., проф. Ніколюк О.В.
71. ЖИТТЄВИЙ ЦИКЛ ОРГАНІЗАЦІЇ: ПОНЯТТЯ ТА СТАДІЇ РОЗВИТКУ
Карамаврова М.А., студ. СВО «Магістр» ф-ту ММіЛ
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса 175
Науковий керівник – д.е.н., проф. Ніколюк О.В.
72. ФОРМУВАННЯ ДИВІДЕНДНОЇ ПОЛІТИКИ АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА
Недільський Ю.Я. студ. СВО “Магістр” ф–ту ТТХПіПБ
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса 178
Науковий керівник: д.е.н., проф. Ніколюк О.В.
73. ПЕРСПЕКТИВИ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙ В СИСТЕМУ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВАМИ АПК
Каплун В.М. студ. СВО “Бакалавр” ф–ту ММіЛ
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса 179
Науковий керівник: к.е.н., доц. Корсікова Н.М.
74. ЛОГІСТИЧНІ КОНЦЕПЦІЇ ТА ШЛЯХИ РОЗВИТКУ РИНКУ ХЛІБОБУЛОЧНИХ ВИРОБІВ
Чубук А.О. студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ММіЛ,
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса 181
Науковий керівник – к.е.н., доц. Дроздова В.А.
75. КОРПОРАТИВНА КУЛЬТУРА ЯК ЧИННИК СУЧАСНОГО
Крисанов О.Л. студ. СВО “Магістр” ф–ту ТТХПіПБ
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса 183
Науковий керівник: д.е.н., проф. Ніколюк О.В.
76. СИСТЕМА КОРПОРАТИВНОГО УПРАВЛІННЯ В ЯПОНІЇ: ДОСВІД ДЛЯ УКРАЇНИ
Проданова Г.О. студ. СВО “Магістр” ф–ту ММіЛ
Одеської національної академії харчових технологій, м. Одеса 185
Науковий керівник: д.е.н., проф. Ніколюк О. В.
77. СУТНІСТЬ, ПРИЧИНИ ТА ВИДИ КОНФЛІКТІВ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ
Студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ММіЛ, Древова В.В.
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса 187
Науковий керівник: к.е.н., доц. Козак К.Б.